

[Ninn-Hansen.]

værende sikkerhedspolitik, ønsker, er selvfølgelig, at man kan fortsætte et arbejde, som vi anser for aldeles nødvendigt, det fremgik klart af forsvars- og justitsministerens svar på forespørgslen om betydningen af efterretningstjenesten. Vi kan tilslutte os den. Og med baggrund i en tidligere debat, der har været nævnt her i dag, så kan jeg sige, at det ikke vil lykkes for SF's ordfører denne gang at få noget skår ind i samarbejdet imellem de partier, som har taget ansvaret for en efterretningstjeneste, vi må have her i landet, og for en sikkerhedspolitik igennem de 30 år, dette samarbejde har eksisteret.

Vi mener i hvert fald i det konservative folkeparti og gør det på grundlag af vort mangeårige samarbejde med socialdemokratiet i denne sag, at efter de debatter, hvor SF's formand også dengang forsøgte at få en uoverensstemmelse imellem os, har man kun kunnet se siden, at man helt og fuldt loyalt fra de socialdemokratiske regeringers side har fulgt det fælles arbejde, det fælles ansvar, vi føler for en efterretningstjeneste. De senere forsvarsministre, hr. Kjeld Olesen og hr. Orla Møller, og de justitsministre, hr. K. Axel Nielsen, hr. Hjortnæs og hr. Orla Møller, der har været efter den tid, har ledet efterretningstjenesterne på en måde, som vi betragter som loyal og rigtig og ansvarlig for det arbejde, der skal udføres.

Det, der er tilfældet, er jo, at man belært af erfaringerne for 30 år siden påbegyndte opbygningen af en udvidet efterretningstjeneste. Der er ofret mange midler derpå, og et langt større antal personer end tidligere har været og er beskæftiget i dette arbejde. Det er en nødvendighed. Vor forsvarspolitik bygger på, at man i en krigssituation skal kunne indkalde mobiliseringsstyrker. Det gør det nødvendigt, at vi har et stærkt udbygget varslingsystem. Vi har her i landet brug for en beskyttelse og efterretninger, der kan give mulighed for denne beskyttelse i tide, på samme måde som de altså har det andre steder, og behovet derfor er blevet forstærket, selvfølgelig ikke mindst med den udvikling, der er sket i terrorismen i de sidste år. Der kan man selvfølgelig i ethvert land blandt dets borgere forlange,

at man gør, hvad man kan, for at søge denne beskyttelse.

Enhver ved, at et sådant arbejde ikke kan udføres åbent, kan knap nok diskuteres. Det har de partier fastholdt, der har stået bag denne sikkerhedspolitik gennem de 30 år. Men vi har samtidig fastholdt, at vi er parate til at tage ansvaret for det. På den måde, hvorpå en efterretningstjeneste må fungere, bliver det selvfølgelig et vidtgående ansvar.

Vi har fået opfyldt et stærkt behov igennem disse 30 år af en godt og effektivt arbejdende efterretningstjeneste, og det har været overordentlig lidt, der har været at kritisere i den forbindelse. Man har gang på gang fremdraget to meget gamle sager, hvor de fleste personer, der nævnes i forbindelse med dem, der dengang havde myndighed her i landet, er afdøde personer, og hvis man ser på folketingets sammensætning, er der vel højst 10-11, der er tilbage fra den tid. Det søger man så at grave op og gøre interessant igen.

Men jeg synes dog langt snarere, man skulle sige, at i en opbygning af en efterretningstjeneste, der selvfølgelig i starten måtte blive lidt mere tilfældig, end det senere kunne være ønskværdigt, er det jo egentlig mærkværdigt, at man kun kan pege på to ting, man kan kritisere i denne 30-årige periode. Det er det, vi andre hæfter os ved som noget glædeligt og positivt i forbindelse med det arbejde, der i disse år er gjort af en række dygtige folk i de to efterretningstjenester.

Det, vi ønsker, er, at de skal have lejlighed til at fortsætte deres arbejde og vide, at de har en baggrund i et stort flertal i denne sal, at de kan være sikre på, at de regeringer, der kommer her i landet, vil garantere, at de fortsat kan udøve deres virksomhed, for det er en virksomhed, som vi har behov for her i landet, og som vi ønsker skal fortsætte.

Gert Petersen (SF):

Det var noget forstemmende, da man i går i tv-avisen kunne høre landets justitsminister forsvare de, som han sagde, utraditionelle metoder, som efterretningstjenesten havde taget i brug i en bestemt sag, der blev drøftet, nemlig den såkaldte Kasper Neergaard-sag. På den ene side, sagde ministeren,